

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.557 van 23 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 9 juni 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. WAEGEMANS loco advocaat J. KEULEN en van advocaat A. DE MEU die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 8 september 2005 een asielaanvraag in die werd afgesloten door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9 december 2005.

1.2. Verzoeker diende op 14 november 2006 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.3. Op 29 januari 2008 besliste de gemachtigde van de minister om de in punt 1.2. vermelde aanvraag onontvankelijk te verklaren.

1.4. Op 17 februari 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

1.5. Op 9 juni 2008 besliste de gemachtigde van de minister om de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing werd betekend op 19 juni 2008.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of de nationale identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, eerste lid), m.n.: Betrokkene voegde bij de aanvraag een identiteitsdocument toe, welke een kopie blijkt van het paspoort van betrokkenes moeder waar in bijlage betrokkene ingeschreven staat als kind dat de moeder vergezelt. Dit paspoort, afgeleverd door de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië, heeft echter geen enkele actuele waarde meer aangezien deze Federatie uiteenviel in de periode 1990/92. Dergelijk document kan onmogelijk de actuele nationaliteit van de betrokkene bevestigen. Dat de bevestiging van de actuele nationaliteit van essentieel belang is in aanvragen op basis van genoemd artikel 9ter, aangezien bij ontvankelijkheid een onderzoek dient te worden ingesteld naar de medische behandelmogelijkheden in het (correcte) herkomstland.

Dat onze diensten op 08/05/2008 aan betrokkenes advocaat de onbruikbaarheid van het voorgelegde bewijsstuk hebben gemeld en een termijn gaven van 14 dagen teneinde voor verzoeker een nieuw identiteitsdocument voor te leggen welk als actueel geldend bewijs kan worden aanvaard. Dat tot heden op dit faxbericht geen reactie werd ontvangen.

Derhalve is de aanvraag onontvankelijk.”

2.2. In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan “van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht”. Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat verzoeker als minderjarige samen met zijn familie Kosovo is ontvlucht en op dat moment niet beschikte over een eigen identiteitskaart, dit gelet op zijn minderjarigheid.

Dat verzoeker het enige identiteitsdocument heeft bijgebracht, t.t.z. het identiteitsdocument van zijn moeder waarop ook hij staat ingeschreven.

Dat inmiddels Kosovo onafhankelijk werd en verzoeker enkel en alleen een identiteitskaart of paspoort kan bekomen indien hij zich persoonlijk aanmeldt in Kosovo en aldaar de nodige administratieve formaliteiten vervult.

Dat echter dit onmogelijk is aangezien verzoeker juist medische redenen aanvoert dat hij niet naar Kosovo kan afreizen.

Dat de medische stukken dewelke dit aantonen, werden gevoegd aan het verzoekschrift.

Dat indien verzoeker wel een geldig paspoort of identiteitskaart zou bijbrengen van de staat Kosovo, dat dan het verzoekschrift conform art. 9ter Vr.W. weliswaar ontvankelijk doch ongegrond zou worden verklaard, aangezien verzoeker door zijn verplaatsing naar Kosovo zou hebben aangetoond dat hij wel degelijk in staat was om terug af te reizen naar Kosovo.

Dat zodoende verwerende partij onvoldoende rekening houdt met de medische redenen zoals ten gronde aangevoerd.

Dat bovendien uit het asiëldossier van betrokkene blijkt dat zijn identiteit nooit werd betwijfeld.

Dat zodoende de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht worden geschonden.

Dat bovendien de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakt van een faxbericht aan de raadsman van betrokkene. Dat deze fax echter nooit werd ontvangen en verwerende partij wordt uitgenodigd het bewijs van verzending bij te brengen. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.”

2.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.4. Artikel 9 ter, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: “§ 1. *De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*” De memorie van toelichting bij dit artikel bepaalt het volgende: “(...) behoudens uitzondering kan de aanvraag van de machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is; (...)”. (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 35).

2.5. Verzoeker heeft blijkens het administratief dossier bij zijn in punt 1.4. bedoelde aanvraag een kopie van een paspoort van zijn moeder neergelegd, afgeleverd door de Socialistische Federale Republiek Joegoslavië, waarin verzoeker vermeld staat als kind dat de moeder vergezelt. Blijkens de bestreden beslissing betwist de gemachtigde van de Minister niet dat dit stuk een document is dat de identiteit van verzoeker aantoonst. De gemachtigde van de Minister aanvaardt dit stuk niet omdat het onmogelijk de actuele nationaliteit van verzoeker kan bevestigen.

2.6. Verzoeker kan dan ook gevolgd worden in zijn stelling dat hij een identiteitsdocument heeft bijgebracht. Verwerende partij beperkt zich bovendien in zijn nota tot een verwijzing naar artikel 7, §1, 1° van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van vreemdelingenwet, maar gaat niet in op de stelling van verzoeker dat hij enkel een persoonlijke identiteitskaart of paspoort met vermelding van actuele nationaliteit kan bekomen voor zover hij zich persoonlijk aanmeldt in Kosovo wat onmogelijk is gelet op de medische redenen die hij aanvoert die hem verhinderen naar Kosovo te reizen. Verweerder gaat evenmin in op de opmerking van verzoeker dat hij het in de bestreden beslissing vermelde faxbericht van 8 mei 2008 niet ontvangen heeft. Het administratief dossier bevat een stuk van 8 mei 2008 opgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande deze kwestie gericht aan de advocaat van verzoeker, doch uit niets blijkt dat dit stuk ook daadwerkelijk gefaxt zou zijn aan de betrokken advocaat.

De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing getroffen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 juni 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. F. TAMBORIJN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. TAMBORIJN.

M. EKKA.